

Γιατί τιμᾶμε τὴν Παναγία μας;

Ὁ Κύριος εἶπε γιὰ τὴν ἀξία τοῦ Τιμίου Προδρόμου τὰ ἐξῆς φοβερὰ λόγια: «οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ» (Ματθ. ια', 11). Δηλαδή, δέν πρόκειται νά γεννήσει καμία γυναίκα ἄνθρωπο μεγαλύτερο ἀπό τόν Τίμιο Πρόδρομο.

Ἄν τὰ πιό πάνω λόγια εἰπώθηκαν ἀπό τόν Κύριο γιὰ τόν Τίμιο Πρόδρομο, τότε ποιά ἀνθρώπινα λόγια μποροῦν νά ἐπαινέσουν καί νά ὑμνήσουν ἐπάξια τό πανάγιο πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου;

Εἴμαστε ἀπόλυτα βέβαιοι ὅτι καμία ἀνθρώπινη γραφίδα καί κανένα ἀνθρώπινο στόμα δέ θά μπορέσει ποτέ νά ὑμνήσει ἐπάξια τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἐξάλλου, ἓνας ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας μας λέγει χαρακτηριστικά: «ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν». Δηλαδή, κάθε ἀνθρώπινη γλῶσσα βρίσκεται σέ ἀμηχανία προκειμένου νά σέ ὑμνήσει ἐπάξια.

Ἔτσι κι ἐμεῖς ἐπιδιώκοντας νά δώσουμε διέξοδο μπροστά στήν εὐλαβὴ ἀμηχανία μας γιὰ τό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, παίρνουμε ὡς δεδομένο τὴν ἀπειρη τιμὴ

καί ὕμνηση πού τῆς ἀξίζει καί θά ἀναλύσουμε γιά λίγο ὀρισμένους λόγους πού ἐπιβάλλουν τήν τιμή στό ὑπερύμνητο καί ὑπερευλογημένο θεῖο πρόσωπο τῆς Παναγίας μας.

Τήν Παναγία μας τήν τιμᾶμε,

πρῶτον, γιατί ἔκανε τήν μεγαλύτερη ἐέργεσία στό ἀνθρώπινο γένος. Γέννησε τόν Θεόν Λόγον Σαρκωθέντα. Ἀφοῦ ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι ἡ ἀπαρχή καί ἡ βάση τῆς σωτηρίας μας, τότε καί ἡ Παναγία Θεοτόκος ὡς τό κύριο ἀνθρώπινο πρόσωπο πού συνέβαλε στήν πραγμάτωση τῆς Θείας Γεννήσεως εἶναι μετά τό Χριστό ὁ μεγαλύτερος εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ Παναγία μας δέν εἶναι ὁ Σωτήρας μας, ἀλλά γέννησε τόν Σωτήρα μας. Ἡ Παναγία μας δέ μᾶς ἔσωσε, ἀλλά ἔγινε «κλῖμαξ ἐπουράνιος δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός» καί ταυτόχρονα «γέφυρα μετάγουσα τούς ἐκ γῆς πρός οὐρανόν». Ἀφοῦ ὁ Κύριος στό πρόσωπό Του, στό ἔργο Του, στή διδασκαλία καί στή διακονία Του ἔνωσε τήν ξεπεσμένη ἀνθρωπότητα μέ τό Θεό, τότε ἡ Παναγία μας ἔμμεσα μέ τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἔνωσε μέ τό Θεό. Ἐκείνη πρῶτα ἐνώθηκε μαζί Του, θεώθηκε μέ τή Σύλληψη καί τή Γέννηση τοῦ Σαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἔγινε ἡ ἀρχή καί τό παράδειγμα καί τῆς δικῆς μας θεώσεως.

Δεύτερον, τιμᾶμε τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, γιατί τό ἀξίζει. Δέν εἶναι ἀπλά ἁγία, ἀλλά Παναγία. Συνελήφθη ἀπό ἁγίους γονεῖς μέ προσευχή, ἔζησε τά παιδικά της χρόνια σέ ἀγνότητα καί ἀφιέρωση στό Θεό μέσα στό Ναό τοῦ Θεοῦ καί μετά τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀφιερώθηκε σιωπηλά στή διακονία Του. Διακόνησε τό Χριστό ὡς Μητέρα Του ἀνθρώπινα, μέχρι τήν ἐνηλικίωσή Του, καί στάθηκε δίπλα Του ὡς ἀκούραστος συνεργάτης στό ἔργο Του μέ **ταπείνωση** καί **διακριτικότητα**. Ἐνῶ προσέφερε τόσα πολλά στήν ἀνθρωπότητα, στή ζωή ιδιαίτερα τῆς πρώτης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἴδια παρέμεινε ταπεινή, ἀφανής καί ἀπόλυτα ἀνιδιοτελής. Τέτοια καί τόση ταπεινή διάθεση θυσίας καί προσφορᾶς μόνο στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου διακρίνουμε.

Τρίτον, τιμᾶμε τήν Παναγία μας, ὄχι γιατί τό ἔχει ἀνάγκη ἢ γιατί μέ τίς τιμές μας τῆς προσφέρουμε τίποτα. Τήν τιμᾶμε γιά νά καταλάβουμε ἐμεῖς τή σημασία τοῦ ἔργου της, τῆς προσφορᾶς της καί τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου της, γιά νά μπορέσουμε ἔστω σέ κάτι νά τήν μιμηθοῦμε.

Καί σέ τί θά μπορούσαμε νά τήν μιμηθοῦμε;

Πρῶτα πρῶτα **στήν ἀσύλληπτη ταπείνωση καί πνευματική καθαρότητά της.** Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ ταπείνωση καί ἡ καθαρότητα τῆς Παναγίας, ὥστε ὁ Θεός περίμενε τόσους αἰῶνες τή γέννησή της γιά νά ἀποφασίσει τήν πραγματοποίηση τῆς

θείας Σαρκώσεώς Του. Όπως ή Παναγία μας συνέλαβε έντός της τό Θεό Λόγο και γέννησε τό Χριστό μας, έτσι και έμεις μπορούμε μέ κατάλληλη πνευματική προετοιμασία νά δεχθοῦμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ μέσα μας, νά δεχθοῦμε τόν ἴδιο τό Χριστό μέσα μας και νά γεννήσουμε καρπούς μετανοίας, αγάπης, χαρᾶς, εἰρήνης, μακροθυμίας, χρηστότητος, νά γίνουμε δηλαδή χριστοφόροι και θεοφόροι και νά ἀκτινοβολοῦμε ὅλες τίς θεῖες ἀρετές.

Μποροῦμε και έμεις νά ἀποκτήσουμε, μιμούμενοι τήν Παναγία μας, τό φρόνημα και τή διάθεση τῆς θυσίας και τῆς προσφορᾶς πρὸς τοὺς ἀδερφούς μας, μάλιστα δέ τῆς ἀφανοῦς και ἀθόρυβης προσφορᾶς, ή ὁποία συνοδεύεται και ἀπό ἀνιδιοτέλεια.

Ἀδελφοί μου, ὁποια ἀρετή κι ἂν σκεφθοῦμε, θά ἔχουμε μπροστά μας ζωντανό παράδειγμα τήν Παναγία μας. Ὅποια πνευματική προσπάθεια και νά ἀρχίσουμε, θά ἔχουμε τήν Παναγία μας συμπαραστάτη και βοηθό μας. Ἄς τό καταλάβουμε μία για πάντα. Ἡ Παναγία μας εἶναι τό κλειδί για τή σωτηρία μας. Ἄν θέλουμε νά νιώσουμε τό Θεό πατέρα μας, τότε ἄς κάνουμε τήν Παναγία μητέρα μας. Ἐκείνη τό δέχεται και τό περιμένει, ἀφοῦ μπόρεσε νά γίνει «Μήτηρ Θεοῦ», σίγουρα μπορεῖ νά εἶναι και μητέρα τοῦ καθενός ἀπό ἑμᾶς.

Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης